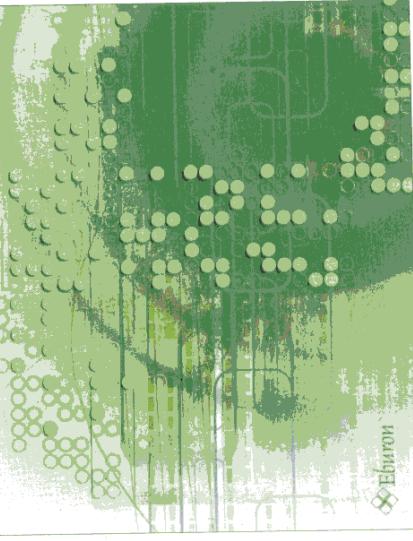

BESTUURSKRACHT, WONDERMIDDEL?

NICOLE TEEUWEN Wethouder Houten en lid redactie Lokaal Bestuur

BESTUURSKRACHT VAN GEMEENTEN meten, vergelijken en beoordelen

A.F.A. Korsten
K. Anna Schutgens
J.M.L.N. Schutgens

Op achterlap en inleiding geven de auteurs hetzelf aan. Feitelijk is de echte bestuurskrachtmeting natuurlijk de gemeenteraadsverkiezing. Tijdens de verkiezingen wordt de burger echter te veel afgelied door de nationale politiek, verkiezingsprogramma's die allemaal op elkaar lijken, en heel soms door een 'top prioriteit verheven controverse'. Kortom: de keizer is 'onthand'. En dat moet anders. Beter. In het land van benchmarks, burgerpanels en balance-score-cards dient zich nu een nieuw fenomeen aan: de bestuurskrachtmeting. Aldus de auteurs.

Wat is een bestuurskrachtmeting nu eigenlijk? De vraag naarvolgende bestuurskrachtmeting is al oud. In de discussie over gemeentelijke hervindeling was het een veel gehoorde tem. Een gemeente moest nieuwe taken aan kunnen, als organisatie niet kwetsbaar zijn en een weinig bestuurskosten hebben. Dan was er sprake van bestuurskracht. De vraag werd altijd gesteld door 'andere overheden'.

In het nieuwe concept van bestuurskracht willen gemeenten zichzelf laten doordichten. De centrale vraag in de meting is: doet het gemeentebestuur de dingen goed? In de 'brede' meting wordt de hele gemeentelijke samenleving bekijken: het vergroten van vertrouwen, de procesvoering in ketens en het

voor de keizer die vierjaardlijks voor de vraag staat welke partij hij nu moet kiezen? Ben bestuurskrachtmeng draeger dan nauwelijks iets aan bij. Niet meer of minder dan die in het boek eerder genoemde instrumenten. Hoewel het mij voor organisatie en gemeentebestuur een lezerlijke exercitie lijkt, biedt het de keizer evenwel weinig of niets. Het lijkt in verkiezingsstijd (dat moeten we natuurlijk nog afwachten) eerder nuttig om de oppositiepartijen die flink kunnen schieten op de genmaakte kosten aan diverse adviesbureaus. Een onderwerp in potentie kan uitgroeien tot een door de auteurs zo gevreesde en misleidende 'top prioriteit verheven controverse'. Dat zullen de auteurs toch niet voor ogen hebben gehad.

Maar de eindconclusie doet de wenkbauwenvan de verwachtingsvolle lezer een beetje fronsen: bestuurskracht heeft geen gevolgen voor het openbaar bestuur. Er worden verbeterplannen opgesteld voor organisatie en gemeentebesturen over enige tijd een nieuwe bestuurskrachtmeng georganiseerd. Wat schept dit nu voor helderheid